

[Gottschalck-Hansen.]

for, og er enige i mit standpunkt vedrørende disse ting.

Med hensyn til det stillede ændringsforslag er det selvfølgelig uden interesse for mig, hvorfor jeg agter hverken at stemme for eller imod det, men derimod at undlade at stemme. Jeg vil selvfølgelig ikke prøve på at modsætte mig lovforslagets overgang til tredje behandling, men jeg agter — og jeg anbefaler meget ærede medlemmer af det høje ting at gøre det samme — at stemme imod lovforslaget, når det skal endeligt vedtages ved tredje behandling.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker udvalget for indstillingen om lovforslagets gennemførelse. Det stillede ændringsforslag kan jeg anbefale, og jeg erkender uden videre, at bestemmelsen nok er lettere læselig nu end i den formulering, justitsministeriet i det oprindelige lovforslag havde givet den.

Den ærede ordfører for udvalget pegede på den bemærkning, udvalget har gjort i betænkningen om de udtalelser, der skal indhentes, forinden prøveløsladelse af farlige personer besluttes. Vi har bestandig i justitsministeriet ved behandlingen af disse sager indhentet sådanne udtalelser. Jeg gør opmærksom på, at udvalgets medlemmer jo er bekendt med, at det, hvor det drejer sig om sikkerhedsforvaring, er fængselsnævnet, der træffer beslutningen, og jeg vil naturligvis gøre fængselsnævnet bekendt med den udtalelse, udvalget i sin betænkning har fremsat.

Til det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen kunne det være fristende at gøre en række bemærkninger. Men det ærede medlem gentog jo i virkeligheden blot det, som det ærede medlem fremførte ved første behandling, og der er vel ikke nogen mulighed for, at han og jeg kan mødes i bedømmelsen af denne sag.

Jeg vil dog gerne i anledning af det ærede medlems udtalelse om, at forslaget betyder en voldsom udvidelse af systemet og hermed af tilsynet, gøre opmærksom på, at bestemmelsen i § 1 er snævert formuleret. Forholdet er jo ikke det, at prøveløsladelses-spørgsmålet skal rejses. Den i øjeblikket gældende bestemmelse gælder stadigvæk,

således at anstalten skal rejse spørgsmålet om prøveløsladelse, når to trediedele af straffetiden, dog mindst 9 måneder, er udstået; bestemmelsen i dette lovforslag åbner mulighed for, at spørgsmålet under særlige forhold kan rejses, men det er ikke en pligt for fængselsmyndighederne at gøre det.

Jeg forstod på det ærede medlem, at han ligesom ville argumentere for i videre omfang at gå over til et straffesystem med ubestemt straffetid. Det vil jeg advare meget imod. Jeg tror, man måtte underkaste forholdene en meget indgående undersøgelse og drøftelse, før man gik til en udvidelse på dette område.

Jeg hæftede mig iøvrigt ved, at det ærede medlem talte med betænkelighed om udviklingen indenfor retsvæsenet. Jeg synes ikke, det ærede medlem har leveret nogen som helst begrundelse for, at han skulle være berettiget til at gøre det, og det forekommer mig overordentlig betænkeligt, at sådanne udtalelser fremsættes, uden at de belægges med nogen dokumentation. De allersneste dages begivenheder kan det ærede medlem jo ikke tage som udtryk for, hvordan de normale tilstande er her i landet.

Udvalgets ordfører (Edel Saunte): I anledning af det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansens bemærkninger vil jeg gøre opmærksom på, at det ikke er rigtigt, når det blev antydet, at antallet af fanger, der bliver prøveløsladt, er stigende. Vi har fået udleveret en statistik angående dette forhold, og det viser sig, at f. eks. i 1951 blev der løsladt 83 pct. af dem, der kunne prøveløslades, i 1955 kun 71 pct. Man må dog utvivlsomt sammenlægge tallet med tallet for løsladte efter benådning i den samme periode. Dette tal viser den samme tendens: i 1951 var det 16,6 pct., og i 1954, som er det sidste år, vi har en opgørelse over, var det 9,3 pct. Der er altså ikke tale om en stigning i det procentvise antal af personer, der løslades, inden hele straffen er udstået.

Det undrer mig egentlig, at det ærede medlem, som har deltaget i de forhandlinger, vi har haft i udvalget, synes at være ganske blind for, at det væsentlige ved prøveløsladelser er, at den person, der prøveløslades,